

NEKO JUTRO

Ivan Minatti

Med nebom in zemljo
listi, listi, listi
krvavordeči, voščeni, višnjevi...
O, ko da vame padajo
s krikom bolečine in samote
izsušena, drgetajoča trupelca,
ki ne morejo umreti,
ko da vame padajo...

Gol, teman ko drevo
prisluškujem tišini v sebi
in umirajočemu šepetu zvezd,
z grozo čutim,
kako zemlja trza,
kako se veje krčijo.
Vse bolj počasi polzi sok v njih.

Prisluškujem tišini v sebi.

Neko jutro
bodo mirni listi,
bodo mrtve zvezde,
bodo neme veje...

Zamišljena mrzlo strmi vame noč.